

LA CAMPANA DE GRACIA

LOS NOSTROS HEROES.

Lo mariscal de camp D. Joseph María de Loma.

D. Fernando Primo de Rivera, gefe de la primera divisió del exercit del Nort.

NOTA DE LO RECAUDAT PER ARE EN
ESTA REDACCIÓ AL OBJECTE D' ERIGIR UN MONUMENT
AL HONRAT PATRICI É INSPIRAT MÚSICH-POETA JO-
SEPH ANSELM CLAVÉ.

Suma anterior.	48	Rs.
F. D.	4	»
Lorenzo Presas.	10	»
F. L.	4	»
Total.	66	»

(Se continuarà.)

LA PASSIÓ.

Considera ànima republicana lo que està sufrint la causa santa de la llibertat rodejada de Judas y de sayons, venuda, escarnida y bofetjada, cuberta d'assots y coronada d'espinas, havent hagut de passejar per carrers y plassas la vergonya de son suplici, y trobantse pròxima à ser crucificada.

Ab aquestas tristas ratllas podém bèn bèn comensar lo present article, y aixís com las ànimas devotas de la religió tancan los ulls per meditar los misteris de la mateixa, y 's desfán després en plors y gemechs, volent rentar ab llàgrimas la sèva consciencia bruta de pecats, aixís nosaltres també, si prenem la llibertat per nostre Dèu humà y la llei per son temple, tenim de tancar los ulls y meditar, y després d'aixó hém de buscar un remey à nostres desgracias.

Tanquém los ulls y meditém: meditém sobre l'existencia assarosa de nostra llibertat en la terra d'Espanya: meditém sobre las causas que l'han convertida en cruel martiri per part de tots los que l'hirendim culto, y no 'ns deixémbatre, com lo catòlich que ab gemechs y llàgrimas ja créu que n'hi ha prou per cumplir la sèva missió, sino que considerant que la nostra religió política es purament humana, purament humans han de esser també los medis que posém en pràctica à fi d'enaltirla y colocala en lo lloch que l'hi es degut.

¡Pobre llibertat!

Res hi fá que 'ls que mes l'estimém haguém de contemplar ab los brassos lligats, com los qui mes odi l'hi tenen, cada dia l'insultan, l'abofetejan, l'hi escupan à la cara y l'hi donan mes cruels y mes terribles punyaladas.

Potser lo que avuy nos passa nos ho hém merescut, y la lògica qu' es lo mes inflexible dels jutjes nos imposa aquest càstich ineludible.

Ah! de segur que si en lloch de ser criaturas bulliciosas, haguésem sigut republicans sérios y formals: que si en lloch de ser la befa dels nostres enemichs, haguésem empenyat ab ma ferma y cor decidit lo timó de la nau del estat, en aquestas horas, la canalla carlista que impunement se passeja per nostra pàtria, los set mil bandolers que fan la llei à la, en altre temps indomable Catalunya, no serian ja mes que un recort y una ensenyansa eterna pèl porvenir.

Pero varem ferho tan malament!...

Varem ferho tant malament, que 'l cop del tres de Janer lo varem rebre acotant lo cap y sentint en las galdas la rojor de la vergonya y de l'impotencia, perque aixís com fins llavors mentres nosaltres disputavam miserablement, la pàtria 's moria, quan nosaltres eram llansats del temple de la representació nacional, aquella pàtria mitj morta, mal podia tornar per nosaltres y fer que 's defensessin los nostres drets....

Desde aquella fetxa ¡ah! quan violenta es la nostra posició.

No podém odiar menos, que fins llavors, als vils carlistas: los durém lo mateix encono, la

mateixa sanya: ells son los enemichs no ja de nostra causa, no ja de nostras institucions, sino del fonament mes remot de ahont arrancan: son los enemichs de la civilisació, y hém de combàtrels, los qui de la civilisació arranquém lo dret à la República.

Pero aquest odi inextinguible fá que 'ns vejém al costat dels homes mateixos que en los tres de Janer varen treure 'ns del temple de la llei, perque ells están tant obligats com nosaltres mateixos à no tenir ab los carlins la mes petita contemplació, à lluytar ab ells sens trégua ni descans, à vénce 'ls y aniquillarlos.

Aquest es lo major càstich que podia càbre 'ns; pero hem d'acceptarlo ab igual resignació que acceptem lo tres de Janer, perque en tractant de carlins, ni 'ns ha de ser permès favorirlos ab un sol pensament, quan menos ab un acte qualsevol.

Are si poguésem parlar com cal, nos entretindriam pintant los cruels martiris que en Catalunya ha rebut aquestos últims dias la causa liberal; pero com qui mes qui menos sab fins ahont ha arribat l'audacia dels bandolers que 'ns tenen posat lo péu al coll: com tothom ha llegit en los periòdichs de Madrit, que 's tracta de sometre à un concell de guerra al brigadier Nouvilas, d'aquí que, qui mes qui menos, sab també fins ahont han arribat ja los nostres sufriments.

En vista d'ells ¿hém de desistir de la nostra actitud? Jamay.

¿Hém de deixarnos abatere? No, mil vegadas.

Si avuy sufrim, si avuy lligats de péus y mans nos trobém entregats à unas quantas partidas de facinerosos y de desalmats, sens mes consciencia que 'l desitj de exterminarnos, pensém que no pot durar molt temps aquesta aberració, per la cual los menós y 'ls que no tenen cap mena de rahó ni de dret fan la llei als que à mes del dret, tenen la forsa.

No; no pot durar aquesta aberració cruel y sangrienta: si avuy hi ha Judas y sayons, de má hi haurá un poble templat al foch y al dolor dels mateixos martiris, d'ànima indomable, d'esperit ferm, de sanch ardenta, de cor sancer, un poble que ressucitará sobre la sèva passió, un poble que recullirá ab la palma de la victoria, la satisfacció de haverla sabut marreix tant com ab los seus acts, ab la sèva heroica paciencia y constancia entre mitj de la adversitat.

En los moments mes perillosos, es quan convé ser fort.

Y l'actual es un moment d'aques's.

BATALLARAS

Un concell de guerra déu entendre en la derrota que sufrí en Nouvilas à Castellfullit.

Quan la revolució francesa, dos emisaris de l'Asamblea anavan ab cada columna y al caure sobre del enemich, decretavan la victoria.

Com que en cada columna hi anava un carro ab una guillotina, si 'l decret dels representants del poble no 's cumplia, si 'l gefe de la columna perdía la batalla, s'havia de consolar també de perdre 'l cap.

¿Nos dominarian los carlistas, si aixís ho haguésem fet nosaltres? ¿Embrutarian la nostra causa tantas traicions, tantas vergonyas, tanta impericia, si 'l exemple que 'ls francesos rodejats de perills van oferir al mon, no hagués passat desapercbut per nosaltres?....

Respongui qui vulga.

Vuit mil homes van formar lo dimecres à la tarde à Lleyda, la major part tropas de refors

enviadas à Catalunya per combatre als carlins.

Aquestas tropas esperavan la vinguda del nou general, Sr. Serrano Bedoya, per entrar immediatament en operacions.

Si à mes d'aquest refors, se mira d'aixecar l'esperit públich, armant als verdaders liberals, y donant als pobles seguras garantías de que serán socorreguts sempre que 's vejin atacats, aviat podrém pendre venjansa de las innumerables víctimas que aquets últims dias han inmolat los facinerosos que saquejan la comarca catalana.

A Tarragona tornar à colocar al frente de la ciutat y al frente de la provincia, las corporacions legítimas que impremeditadament havian sigut destituidas lo 3 de Janer, ha sigut lo mateix que posar oli en un llum.

L'esperit públich s'ha reanimat, lo poble ha tornat à pendre las armas, y l'únich que s'ha deixat sentir es que 'ls carlins no hajan atacat la població, per ferlos coneixe lo que val un poble amant de la llibertat, que véu cumplerts los seus desitjos.

Lo que passa à Tarragona passaria à tot arreu ahont se practiqués lo que à Tarragona s'ha practicat.

No es egoisme, ni desitj de manar lo que mou als pobles à la defensa: no es mes que la confiansa que determinadas personas inspiran y la desconfiansa que unas altres provocan.

¿Quin esperit ha de tenir un poble, quan véu que las autoritats populars, per compte d'aixecar l'esperit públich, tractan ocultament ab los carlins, y 'ls alimentan à forsa de donatius y de protecció?

Donchs aixó es lo que passa desde 'l tres de janer en molts poblacions, y aixó es lo que 'ns ha ocasionat la major part dels desastres últimament suferts.

Qu' es hora de que aixó s'acabi, ho diu lo sentit comú.

Qu' es oportu que s'acabi, nos ho diu ab véu clara lo que passa à Tarragona.

Per tot arreu s'organisa la milicia nacional, per tot arreu se treballa en prepararse per quan vinga un vá-y-tot contra 'ls carlins; únicament à Barcelona los senyors que fan d'Ajuntament, no demostran capacitat sino per treure 'ls bustos de la República de las escolars.

Ah! Com qu' ells després d'haver tornat las iglesias als capellans, si demà venia à véure 'ns Carlos VII, no poden desconfiar de seguir sentne ajuntament, d'aquí que l'armament y l'organisació de la milicia, quedi als núvols.

En lo Japon ha estallat un serio moviment revolucionari.

La senyera Justicia cala foch à n'aquesta reguera de pólvora que dona la volta al mon.

Pas à la justicia y caygui qui caygui!

En Pí y Margall está à punt de donar à l'estampa un folleto que promet ser importantíssim.

Será una historia de la República del 11 de Febrer, y una vindicació completa à las columnias que pesan sobre l'autor.

Nosaltres que desitjém la forsa y l'unió dintre del partit republicà, esperém ab ànsia y ab confiansa la producció del ex-president de la República espanyola.

En una mateixa correspondencia de Londres se llegeix lo següent:

«La ciutat ha gastat milions pera rebre al príncep de Gales y à la sèva esposa Maria de Russia.»

«Aumenta la fam en la India: la situació es gravíssima.»

Se coneix que la fam no 's deixa sentir en lo palacio de Westminster.

Ne han mogut poca brega 'ls imperialistas ab la major edat del fill del *sedantari* de las Tullerías.

— Visita de mes de 6 mil personas, discursos, manifestacions, etc., etc.

Si poguessen ressucitar los mils y mils homes que á Crimea, Italia, Méjich y Alsacia, regaren ab la sèva sanch los lloers que havian coronat lo front del César que fumant un cigarrillo, vá entregar al estranger la sèva pàtria, la manifestació hauria sigut mes espléndida y mes eloqüent que ab la presencia dels 6 mil ex-cmpleats d' aquella situació...

Lo fill del aguilitxo, pronunciá un discurs apelant al poble, perque 'l voti emperador, quan arribi 'l cas.

De segur que la França no voldrá embolicarse ab cap mes criatura.

Diuen que en Topete ha enviat una carta á un amic dihetli que está convensut una vegad mes de que la llibertat solzament es compatible ab la República, y que sols ab la República pot salvarse, y que per una y per altra combatirá ab la mateixa desisió, energia y entusiasme ab que avants havia apoyat y defensat altras institucions.

Y está clar, home, está clar que es aixis mateix.

Entre 'ls carlins hi ha grans divisions.

Los uns son partidaris del noy gran y 'ls altres del noy xich: es dir uns d' en Carlets y 'ls altres del Alfonso.

Però jo crech que uns y altres coincideixen en ser partidaris del robo, de la violació y del saqueig.

Diu que 'ls Carlins del Nort han cridat á tots los joves de setze anys

Es lo gran modo per arrancar d' arrel la guerra civil...

Que hi vajan tots, y exterminémlos á tots, que si no donan llavor, no darán fruit.

Lo general Primo de Rivera, volgué probar una pessa d' artilleria per ell mateix, y fou tant bona la sèva punteria, que la granada vá anar á caure al bell mitj de l' iglesia de San Pere d' Abanto.

Lo Dèu dels carlins déu estar renyit ab aquest San Pere, que va permetre semblant profanació.

Segons l' *Epoca* vá fer molt bèn fet Felip V cremant los fueros catalans y fent vestir la *Gramalla* dels consellers als butxins de que anava acompanyat.

Lo periódich defensor del últim dels Borbons vol ser també históricament defensor del primer que va trepitjar l' Espanya.

Y la tirria á Catalunya l'hi vé sens dupte de que nostre país haja sigut tant enemich del últim, com ho havia sigut del primer.

REPICHIS

La partida de 'n Tristany volia apoderarse de Berga; però vá haber de desistir de las sèvas intencions quan va sentir lo pet dels bollets que l' hi queyan al clatell.

Si á tot arréu hi hagués llealtat y honor, no 'n haurian menjat poca de tunyina aquesta quaresma los carlins.

Havia corregut la noticia de un descalabro en lo Nort.

Y 'ls alfonsins diu que montats á caball esperavan la confirmació de la noticia, per pro-

clamar al nen escrofulós y firmar un conveni ab los carlins que diuen: «Nesaltres guanyarém sempre; qui no guanyará será 'l pobre Carlets.»

Però com la noticia no va venir, van desmontar de caball tranquilament, y 'ls fanals dels carrers y 'ls arbres dels passeigs van respirar.

Perque, vaja: avans de que tornin á durnos á Fernando Póo, que 'ls penjin!

Quan Girona estava bloquejada, una dona havia d' entrar á la ciutat y va anar á trobar al cabecilla, lo qual convensut de las sèvas rahons, va ferli lo següent salvo-conducto:

«*Permítase á Fulana de Tul el paso para Girona ó donde vá á HACER SUS NECESIDADES.*»

Es históric.

Los carlins que van entrar á Vilafranca, di-vendres vá fer vuyt dias, van fer ball á tots los cassinos.

Per prevenir la falta de noyas van posar vuyt duros de multa á cada convidada que deixés d' anarhi.

Terrible dilema!

O pagar vuyt duros ó exposarse á agafar polls de carlí, que fiblan d' alló mes fort!

Veus aquí la descripció de un ball al qual hi assistí lo Niño Terso, feta per un periódich de Madrid:

«Comensá 'l ball, y com es us y costum entre 'ls prínceps cristians d' aquesta clica, Su M. vá rompre'l, valsantne 'l vals clássich de quatre temps, ab una de las mes adictas, guapas y robustas matronas que allí 's trovaban. Perque sembla que S. M. té una afició decidida per las grassas, lo qual es una altra proba de lo que havém dit respecte á la realitat carnal de S. M.»

«Però es lo cas que poch temps després de las primeras voltas, la má esquerra de S. M. se vá permetre, involuntariament sens dupte, molestar de un modo tal y en tant estrany siti á sa parella, que vá obligar á la má dreta d' aquesta á posarse violenta y ruidosamente sobre una de las sagradas galdas del representant del dret diví. A la qual aquest per un moviment espontáneo contestá de igual forma y ab idéntica sonoritat. De tal género semblá l' incident á la concurrencia, que, marits, pares, germans, y promessos decidiren en l' acte que 's donés la festa per acabada, y 'ls consellers de S. M. se l' endugueren prudent y enérgicament á que 's tirés al llit una estoneta.

«¿Qué importa després d'aixó que 'ls soldats de 'n Radica no menjin mes que pá de blat de moro y 's morin de fam?...»

A França han tret l' impost que tenian posat sobre la *sal*.

Com que 'ls calvos de Versalles tenen picardía, però lo qu' es de *sal* no 'n tenen gens, no es estrany que hajan abolit una contribució completament improductiva.

Unas senyoras de Mallorca han enviat al Papa un rich donatiu y un álbun ab mes de cinch mil firmas.

Se creu que l' hoste del Vaticá á mes de una bona benedicció apostólica, enviará á las senyoras de Mallorca un pardal de las teuladas del seu palacio, com á prenda d' eterna gratitut.

La gendarmeria francesa ha prés al Cura Santa Cruz y l' ha ficat á la presó de Bayona.

Si l' ensenyessin á dos quartos l' entrada, la França dintre de poch temps podria rescalarse de la contribució de guerra que vá haver de pagar á la Prusia.

Entre 'ls barcos que ajudarán las operacions del Nort s' hi conta la fragata Blanca.

Are veurán los carlins que la nostra *Blanca* val mes que la fragata del mateix nom que corria ab l' Alfonso y ab en Miret per las montanyas de Catalunya.

Los carlins han mirat de calar foch á l' iglesia de Begonya.

Apoyéulos, beatas, apoyéuios.

ALS CARLINS.

Hipócritas que baix capa de salvar la religió y prenent a Dèu per tapa, voléu plantá al mitj del mapa al vostre rey de cartró.

Apartéu idea tal del vostre caletro estret, com es creá un trono bestial manat per gent clerical ab l' infelís Carlos set.

No pot triunfá 'l que confía lograr son plan insensat prenent pe: aliat y guía, la traició y la villania, lo robo y l' assassinat.

No pot triunfar lo qui espera així arrebatarnos l' honra ab sa asquerosa bandera, y en la lluita persevera sembrant al pas la deshonra.

No pot triunfar qui entre horrors, per proclamá un rey obtús, causa á la pàtria dolors y té com á defensors á Saballs y Santa Cruz.

Assessiuos de Igualada, de Berga y de Cardedéu, per lograr lo que 'us agrada, ja es inutil que canséu mes á nostra pàtria amada.

Sols podréu, si persistiu en aguantar la bandera tacada que sosteniu, volent que aquest país altiu en lloch d' avant vaja arrera,

sols lograréu en tal cas, defensantne tals doctrinas, de morts sembrar vostre pas, deixantne al vostre detrás la pàtria plena de ruinas.

Sols lograréu á tot' hora omplintne molts cors de dol, veurer com la fam devora á n' als órfens sens consol, junt ab la viuda que plora.

Sols lograréu ab tal deria com á complement de gloria, deshonorar vostre memoria y á Espanya omplint de miseria serne malehits de la Historia.

Pro en que triunféu... ni hi penséu puig ans que vostres cadenas vilment al coll nos poséu, si es precis derramaréu tota la sanch de las venas.

Però no: no triunfaréu; per mes que 'us siga terrible, es precís que 'u sapiguéu, perque lo que desitjéu, es tan vil com impossible:

Impossible es: ja 'u sentiú y 'u es ja fins á tal punt que tal desitj conseguíu, com 'u es que l' aigua del riu en lloch de avall vaja amunt.

Y es impossible lograr lo que 'l vostre cap espera, com 'u es un medi trobar perque 'l mon puga tornar al estat d' un sigle arrera.

Desetxéu donchs per bestial la ilusió que així 'us enganya de fer rey á un tros de pal... No ho será no! mentre 'á Espanya quédi sols un lliberal.

IGNACI TRONTOLL.

Per haver sabut un germá de 'n Cucala que

alguns liberals de Segorbe havian celebrat la derrota dels carlins a Minglanilla, se'n anà a un cafè, y als primers que trobà 'ls hi omplí l'esquena de blaus, a cops de látigo y de sabre.

Si aquí haguéssim de fer una cosa semblant ab los carlins ojalateros que en los cafès beuen Champagne y en las iglesias cantan lo Te-Deum, cada vegada que tenen notícias favorables, no hi hauria liberal que no hagues d'anar ab lo látigo als dits, ni carlí que no estigués crusat ab alguna condecoració cardenalicia.

Un decret del Niño Bobby va anunciar que la seva dona havia entrat en lo nové mes del seu embràs.

En quan al marit, aviat entrarà al tercer any del seu, y lo pitjor es que de tantas penas y treballs no'n treurà mes que un aborto.

Los bisbes de Lombardía protestan contra 'l govern italià que ha disposat que 'l matrimoni civil tinga que celebrarse avants que 'l religiós.

Y després de tantas protestas, encare s'endafaran aquests bisbes si 'ls diuen protestants?..

CANTARELLAS.

¡Ditxós qui logri, nineta,
la tèva amorosa fé!
que ab ton amor y dos quartos
l'hi donarán un llouguet.

Tot dientme poll, hermosa,
m'has fet als ulls un petó.
Fésmen més, que aquest remey
es molt bó pèls ulls de poll.

No sé perque dius, nineta,
á tothom que jo só un gat.
¡Mira que podrán pensarse
que t'he robat algun tall!

¡Que n'ets de maca nineta!
¡Que'n tens de cors mal ferits!
¡Que me n'has fet de desaires!
Y ¡que te'n dono de fil!

Veig qu'ets maca y qu'ets bufona,
veig que tens instrucció y gracia.
Are 'l que voldria béurer...
es un vás de ví de Málaga.

Si perque 't veus sola, cantas
ab aquest accent tant trist,
cásat ab mí, y cantarás,
nineta, 'ls goigs de sant Prim.

TARAVILLA.

Prussia ha contractat á Inglaterra 100 milions de cartutxos Remington y Russia 50 milions.

¡Honor á l'industria... y á la civilització!..

Los carlins del Nort per divertir-se, van un tar de petróleo á una dona que havia sortit de Pamplona, y l'hi van calar foch.

Ensaigs pera restablir aquella amena diversió que antiguament se coneixia per *Inquisició*.

CONVERSA.

—A una casa *non-sancta* del carrer del Mitjdia hi ha hagut unas grans batussas.

—Entre qui?

—Entre Vestals, soldats, paisans y voluntaris.

—¿Y 'l resultat?

—Un voluntari ferit.

—¿Un voluntari de'n Targarona?

—Si, payo.

FÁBULA FILOSÓFICA.

A un capellá d'aquests que per prudencia tapan ab un disfrás la reverencia, una mossa d'aquestas de la broma, prenentlo per un home, l'emprengué propositantli certs embulls que 'l feren tornar roig fins dalt dels ulls.

*Per no veure 't lector, en tals fatigas
no vulgas semblar may lo que no sigas.*

Un barco de guerra francés que duya municions pèls carlins vá serne apressat dias endarrera.

Aquest barco tenia per nom «Graciós».

Lo seu apressament, devía fer molt poca gracia á n'als carlins.

EPIGRAMAS

Un soldat cumplert, de Soria
ab la Victoria s'uní,
y engrescat deya:—Are si
qu' es segura ma Victoria.

Sobre 'l sou que D. Bernat
á un seu mosso prometé
va anyadir. Y 't vestiré
mentres vajas fent bondat.

Ne vingué 'l dia següent
y á las dotze del mitj dia
fet un bé 'l mosso dormia
estirat y reverent.

Vist per l'amo, ab ironía
l'hi digué mes qu' enfadat:
—Encare dorms?

—Ay carat,
no vá dir que 'm vestiria?

A. F. O.

ÚLTIMA HORA.

A l' hora qu' entra en prempsa nostre número, nos arriba l' agradable noticia de haver guanyat nostras valentas tropas las posiciones mes priucipals que 'ls carlins tenian presas, á fi de resistir lo seu pas cap á Bilbao.

Creyém fundadament que quan lo present número estaré en mans dels lectors, sabrán ja que l' heroica vila ha quedat redimida y abatuda per sempre mes l' audacia dels sectaris del fanatisme.

L' alegría ompla nostre cor, y no tením veu sino per esclamar: ¡Gloria á nostre valent exercit!

¡Esperit y confiansa á tots los liberals!..

CORRESPONDENCIA PARTICULAR de la Campana.

Han remés xaradas ó endavinallas dignes d'aprofitarse 'ls ciutadans Pau Pallús, Canyeuilis, M. Cadenet, Un cómich d'Horta, Gestus, Boixompifag, Ralip y Philopio.

N'han remesas que per insertarse haurian de ser arregladas 'ls ciutadans Alt y Prim, Un sabi per forsa, Un caixal corcat y Felip Ganyota.

Las demés que han vingut y que no quedan mencionadas, pecan per fluixas, mal versificadas, fáciles d'endavinar, mal combinadas ó altres defectes.

Ciudadá Quinto. La seva poesia, en quan á versificació es moll g o nullosa.—E. Basas. Y 'ls seus epitafis no poden insertarse.—Un sabi per forsa. Las sevas cantarelles tampoch.—F. Ganyota. Lo mateix tenim de dirli á vostè respecte á lo que 'ns envía.—Un caixal corcat. Idem, idem, idem.—Closca. Veig que vostè compren perfectament los motius, de no poder complaure'l tant depressa com voldriam.—Norma. Lo seu soneto no pot anar: en quan á las endavinallas es llástima que algunas comensin bé, y acabin per revelar al mes llech lo que signifícan.—Brahma. La seva poesia no pot insertarse.—Pepet. De tot lo que 'ns envía únicament nos veyém capassos de insertar una cantarella.—A. F. O. Publicarém ab molt gust alguns dels seus epígramas.—Pau Pallús. Id. per lo que respecta al seu quento.—Canyeuilis. Y en quan al seu soneto lo mateix, mateix.—R. P. La poesia que 'ns remet es massa tierna y espiritual.—M. S. Sastre. La seva poesia vé ab los mateixos defectes que avants: no l'hi assegurém poder arreglarla.—Tronat. Fa mal de suposar lo que suposa: lo que se 'ns envía se llegeix tot, y á cada qual se li dona lo que en nostre concepte mereix. Si n'hi ha que 's veuen molt favorecuts, pensi que en cambi ells nos favoreixen mes que no pas vostè.—Un mosquit. Aprofitarém lo quento: no 's cansi

enviantnos presias dedicadas á personas que no son imaginarias y que viuen tranquilament á casa seva, sense ficarse en res.—Ciudadá del Ciri. Fossa 'l favor de dirnos: ¿Lo que 'ns envía es copiat ó no? A nosaltres no sembla haverho vist.—Gestus. L'hi insertarém la poesia, permetentnos variar alguna coseta.—Ralip. Insertarém la cantarella que 'ns envía.—Alt y Prim. També farém lo mateix de's seus epígramas.—Un Transferidor. Lo pseudónim que s'ha posat, crégui que no l'autorisa, ni molt menos, per transferir dels autors castellans versos dignes, al objecte sols de ferlos malbé miserablement.

SOLUCIÓ

á la xarada y á l'endavinalla del últim número

Si la guerra s'acabava
alsants lo so-MA-TEN,
vos prometo que daría
á n'als amichs un RE-FRESCH,
y quan ne deixés la VARA
un que 'n conech jo, també.

CANYENLIS.

Han endavinat totas tres solucions los ciutadans M. Cadenet, Un cómich d'Horta, Gestus, Magarrinyas, Un sabi per forsa, Philopio, Felip Ganyota y E. Basas.

Han endavinat las 1.ª y 3.ª los ciutadans Ralip, Boixompifag, Un mosquit, Sabatas y mitjas blavas, Un matrimoni masnouense, Las serpelas de Terrasa y Un guerxo pobre.

No han endavinat mes que la 3.ª los ciutadans Arturo del Mas, Un transferidor, y 'l ciudadá del Ciri.

XARADA

I.

May de ma closca s'espinta
la hora per mi tant perversa,
de quant vaig tirar la quinta,
¡Malhaya la *hi dos tersa!*
—No soch *prima* per soldat,
jo diguí.—Y ells al revés.

—Quant de prompte ab un grapat
varen ferme tocá l' *tres*.
—Eix no es lloch de fer *totals*
cridá un ab veu furiosa.

—Aixís es que avuy, cabals,
fá cinch anys que ab la flosa
vaix fent pam....pom... .pum...

PIU PALS.

II.

Prop la *prima dos tres quatre*
hi ha un *prima dos* hont hi viu
un *prima dos tres* que 's diu
de tant llarch camas de catre.

R. CERYELLÓ LL.

ENDAVINALLA.

Lo qui 'm té no está seré:
Naixo molt baixa ó molt alta:
Duresa á voltas me falta
Tenint dalsura també;
Y l'home 'm té tant amor,
Que 's menja sense perills
Quan naixo alta los meus fills
Quan naixo baixa l'meu cor.

BUSCA-AGULLAS.

(Las solucions en lo próxim número.)

ANUNCIO.

BIBLIOTECA PARLAMENTARIA.

Colecció de discursos polítichs pronunciats en lo Parlament espanyol, pèls mes illustres de sos oradors.

Tomós de unas 300 páginas en 8.ª major, impressió clara, ab lo retrato y l'autógrafo de cada un dels oradors.

UNA PESSETA.

Ha sortit ja lo primer volum, que conté tots los discursos íntegros del eminent orador republicà

Emilio Castelar,

pronunciats en las últimas Constituyents.

Se ven en la llibrería de Lopez, al preu indicat de quatre rals.

IMP. DE LA V. Y F. DE GASPAR.—ATAULFO, 14.

1. Lopez editor.—Rambla del mitj 20.